

Основними цілями є чітке окреслення переваг системи активної теплоізоляції при утепленні будівель як житлового, так і промислового призначення, а також ретельне вивчення та оцінка її економічної життєздатності. У цьому аналізі буде розглянуто, як система активної теплоізоляції узгоджується з економічними критеріями як в Україні, так і в глобальному контексті. Кінцевим результатом цієї роботи стане розробка науково-технічного підходу до опалення будівель з використанням системи активна ізоляція, який, як очікується, дасть значні економічні переваги.

Враховуючи вищезазначені фактори, використання системи активної теплоізоляції може бути обґрунтовано як економічно ефективно та екологічно безпечно рішення для будівництва.

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ

*Федорук О.В., к.е.н., доцент
Дьомін В.М., магістрант
Національний транспортний університет*

Для визначенні величини людського капіталу застосовуються як вартісні, так і натуральні показники. Людський капітал може бути оцінений на кожному економічному рівні. Одним з методів оцінки людського капіталу на макрорівні є розрахунок індексу розвитку людського капіталу. Це інтегративний показник, що враховує фактори добробуту населення, здоров'я, рівень освіти населення та розвитку середовища [1].

Метод розрахунку прямих витрат на розвиток персоналу є найбільш простим способом для менеджерів підприємства, який дозволяє розрахувати загальні економічні витрати, що здійснює підприємство на свій персонал, включаючи оцінку витрат на оплату праці персоналу, пов'язані з цим податки, покращення умов праці, витрати на навчання та підвищення кваліфікації.

Сучасним способом оцінювання людського капіталу є експертний. Суть його полягає у визначенні важливості кожного з критеріїв оцінювання та вагових коефіцієнтів для кожного з них, виходячи з того, як часто даний показник проявляється в кожного окремого працівника, та визначення бальної шкали для оцінювання кожного показника. Далі аналізуються отримані результати та визначається середній бал для кожного працівника. Вибір критеріїв оцінювання залежить від суб'єкта, а тому сумнівною є можливість порівняння результатів кількох проведених соціологічних опитувань різними експертами. Тому в такий спосіб краще визначати пріоритетні методи управління людським капіталом, проблеми його формування та розвитку, але не його вартість [2].

Оцінка людського капіталу за витратами на освіту хоч і дає змогу отримати результат у грошовому виразі, однак ще не свідчить про його якісні

характеристики: кількісні зміни в цій сфері без забезпечення якісних перетворень не дають змоги досягти бажаного результату.

Одним з методів оцінки людського капіталу є вимірювання ефективності процесу інвестування в людський капітал. Окупність таких інвестицій визначається не тільки кількісними, а і якісними показниками. З позиції вкладу в економіку людський капітал може бути найбільш об'єктивно оцінений за індикатором економічної активності населення як важливої його характеристики.

Зі складових людського капіталу (рівень освіти, професійної підготовки, стан здоров'я, володіння економічно значущою інформацією, мотивованість, мобільність) важливою для його розвитку є освітня, основним елементом якої в умовах активізації економіки знань є навчання впродовж життя. Для кожного з економічних рівнів повинні бути сформовані індикатори оцінки розвитку і використання людського капіталу.

Вимірювання людського капіталу за методологією Всесвітнього економічного форуму передбачає оцінку складності освіти, зайнятості та трудових ресурсів, їх динаміки таким чином, щоб різні зацікавлені сторони мали можливість приймати більш обґрунтовані рішення.

Результати індексування людського капіталу дають можливості урядам, підприємствам, освітнім установам та інститутам громадянського суспільства виявити ключові напрями інвестицій. Всі ці структури зацікавлені в розвитку людського капіталу, тому що їх основна мета полягає в тому, щоб здійснювати господарську діяльність, зміцнювати свої громади і надавати умови населенню для розвитку. Крім того, методологія вимірювання індексу людського капіталу націлена на стимулювання державно-приватного співробітництва між галузями, розвитку інноваційного виробництва та управління, формування нових навичок у персоналу [3].

Таким чином, до основних компонентів оцінки індикаторів людського капіталу належать:

- освіта (включає оцінку якості та доступу до освіти, починаючи з початкової школи, а також рівень освіти економічно активно населення);

- охорона здоров'я (оцінка фізичного та психологічного добробуту, яка охоплює соціально-культурні, географічні, екологічні та фізіологічні фактори здоров'я);

- працевлаштування та зайнятість населення (передбачає можливість підвищення кваліфікації та розвитку людиною талантів);

- навколишнє середовище (включає оцінку рівня правового захисту, а також розвитку інфраструктури в країні, тобто передумови ефективного використання людського капіталу).

У розвинених країнах вважається стратегічним завданням здійснення значних державних інвестицій у розвиток освіти та професійної підготовки. Збереження і розвиток освітнього потенціалу населення країни слід вважати стратегічною передумовою розвитку національної економіки.

Література:

1. Людський капітал в системі соціально-економічних відносин: монографія / Коденська М.Ю. [та ін.]. Умань: Сочінський М.М. [вид.], 2017. 171 с.
2. Управління персоналом в умовах інтелектуалізації й трансформації суспільства: ідеологія, технології та пріоритети: монографія / [Г.М. Захарчин та ін.]. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2021. 279 с.
3. Турило А.М., Турило А.А. Цінність людини і людський капітал – фундаментальні чинники фінансово-економічного розвитку суб'єктів господарювання: навч. посіб. Кривий Ріг: Роман Козлов [вид.], 2022. 132 с.

ЗЕЛЕНА ЛОГІСТИКА ЯК КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*Федотова І.В., д.е.н., професор
Архінов О.В., аспірант*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасне суспільство стоїть перед викликами сталого розвитку, вимагаючи нових стратегій та інноваційних підходів для забезпечення екологічної стійкості. Однією із важливих галузей, що спрямована на досягнення цієї мети, є логістика. Незважаючи на зростання свідомості щодо екологічних проблем, логістичні практики залишаються значним джерелом викидів та використання обмежених ресурсів.

Забезпечення сталого розвитку, визначеного глобальним Порядком денним «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року» [1], є пріоритетним завданням, яке вимагає інноваційних стратегій та технологій. В розроблених ООН Цілях сталого розвитку до 2030 р. [1] акцентується на необхідності зеленого перетворення економіки та впровадження моніторингу. Сталий розвиток транспортно-логістичних систем передбачає впровадження інновацій та екологічних технологій для зменшення впливу на довкілля. Функціонування транспортно-логістичної системи повинно відповідати європейській транспортній політиці Транс'європейської транспортної мережі (TEN-T) [2], яка акцентує на ефективному використанні ресурсів та зменшенні викидів. Перехід до сталого розвитку транспортно-логістичних систем передбачає ефективне впровадження зелених технологій для максимального зменшення впливу на довкілля. Зелена логістика виступає ключовим компонентом для досягнення сталого розвитку, спрямованого на забезпечення екологічної безпеки та зменшення негативного впливу транспортно-логістичних систем на довкілля.

Багато дослідників [3-6] приділяли увагу аспектам зеленої логістики та сталого розвитку транспортно-логістичних систем, що відзначає широкий інтерес наукового співтовариства до екологічної усталеності у галузі логістики та транспорту. Зелена логістика пропонує комплексний підхід до екологічної